

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

re, & eum filio ejus Jesu Christo, 1. Joh. 1. v. 3.

Quando autem Christus filios seculi & filios lucis invicem sibi hinc opponit, & illos his prudentiores statuit in generatione sua: hoc ipso nos excitare vult, ut nos tanquam filii lucis prudentiam spiritualem ab illis discamus, & sic salutem nostram studiosè operemur.

Filii seculi sunt indefessi, & in omnem occasionem intenti, quomodo concupiscentias suas à diabolo sibi suggestas in effectum deducant, exemplo sit Ammon, 2. Sam. 13. v. 3.

Vos filii lucis imitamini hoc in spiritualibus, delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui, Psal. 37. v. 4. Thren. 3. v. 25.

Filii seculi desiderio flagrant cibi & potus, animus eorum semper in patinis est. Manè eonfurgunt ad ebrietatem sectandam, Esa. 5. v. 11.

Vos filii lucis operamini cibum, non qui perit, sed qui permanet in vitam æternam, Joh. 6. v. 27. Matth. 4. v. 4.

Filii seculi gloriæ æstu flagrant, ideoq; sæpè opes & vitam profundunt.

Vos filii lucis idem facite, & date ope-

ram, ut bonum certamen certetis, quo coronam justitiæ reportetis, 2. Tim. 4. v. 8. 2. Tim. 2. v. 5.

Filii seculi varias versutias agunt, ut temporalia acquirant, noctu quoq; iniquitatem cogitantes, Mich. 2. 1. Vos filii lucis thesaurizate vobis thesauros in cælo, Matth. 6. vers. 20.

Filii seculi amicis suis se accommodant, & testatori blandiuntur, ut in testamento sui rationem habeat.

Vos filii lucis idem studete: Deus legavit nobis hæreditatem incorruptibilem, 1. Pet. 1. 4. ideo caveamus, ne testatorem peccatis nostris ad iram commoveamus, patiamur quoq; æquo animo, quod nos pati iussit, hæc enim conditio testatoris nostri est, Rom. 8. v. 17.

Filii seculi in id incumbunt, ut ubiq; sibi amicos concilient, Mich. 7. 3. Vos filii lucis! facite vobis amicos de iniquitatis Mammonâ, ut recipiant vos in æterna tabernacula. Da pauperibus, & thesaurum habebis in cælo, Matth. 19. v. 21. Calicis aquæ frigidæ mercedem non perdemus, Matth. 10. v. ult. Pl. 34. 11. Quin potius vitam cum Christo habebimus, Joh. 10. 10. Largiatur eam nobis Deus per Christum, Amen!

Dominica X. post Trinitatis.

Evangelium Luc. 19. v. 41, --- 48.

EXORDIUM.

CUm Ben-adad Rex Syriæ ægrota-
ret Damasci, ablegavit ad Prophe-
tam Elifæum præcipuum suum mi-
nistrum Hazaël cum pretiosis muneribus,
& quæsit ex ipso, an evasurus sit de infir-

mitate hac sua. Elifæus significavit ipsi,
quod non sanandus: sed morte moriturus
sit, iussit tamen legatum, ne id Regi indica-
ret: simul posuit vultum suum ad confu-
sionem, flevitq; vir Dei. Cui Hazaël ait:
Qua-

Quare Dominus meus flet? Respondit Prophetæ: quia scio, quæ facturus sis Israël mala: ostendit mihi Dominus, te Regem Syriæ fore, 2. Reg. 8, 7. & seqq.

In prælecto Evangelio audimus, non Prophetam Elifæum, sed cum lacrymas emittere, qui est Dominus gloriæ, 1. Cor. 2, 8. auctor vitæ, Act. 3, 14. Deus super omnia benedictus in secula, Rom. 9, v. 5. Et quidem illo tempore, cum tanquam Rex filia Sion, magno populi júbilo ingrederetur Hierosolymorum urbem, Omnes enim gratulabundi acclamabant, Hofanna filio David, Benedictus &c. Propterea potiori jure quæramus: Quare Dominus meus flet? Gravissimæ sanè causæ lacrymas tibi expresserunt.

Causa lacrymarum est, funestissimus interitus Hierosolymæ, in toto Oriente florentissimæ, ubi Deus ignem & caminum suum habuit, Esa. 31, v. ult. Ideò servator ait: Si tu cognovisses, & quidem in hac die tuâ, quæ ad pacem tibi &c.

Certissimè persuadeamus nobis, Dominum adhuc hodiè flere, quando cernit, non modò in politia omnia turbari, ut quasi lapis super lapidem non relinquatur, ob simultaneam mutationem, quæ tam intra quam extra Romanum imperium, paucis abhinc annis contigit, sed & sanctuarium per varias hæreses & sectas multis modis profanatum, & in speluncam latronum commutatum esse. Præterea causæ sat est, cum Davide conquerendi: Defecit sanctus, Psal. 12, v. 2. quod si quæremus cum Bernhardo: *Bone Jesu, quid ploras?* respondit ille dicens: *Ploro, quia passio mea sufficit multis, prodest paucis.* Sicut & per Prophetam ait: Ex te perditio tua Israël, Ol. 13, v. 9.

Nos absq; ulteriori præfamine ipsum Evangelium meditandum aggrediemur, ex eodem pro instituti ratione tractaturi:

I. *Ἀποστολοῦ ἰαν*, sive *notitiam nostræ.*

II. *Χριστοῦ ἰαν*, sive *notitiam Christi.*

J.J.

Exegesis.

Civitates, quò majores, eò deteriores, plena turbis, sed magis turpitudinibus, plena divitiis, sed magis vitiis, inquit Salvianus.

Idem dicere possumus de Hierosolyma: erat illa pulchra, magna, munita, & opulenta. Sed cives enormiter peccabant, subsannantes & irridentes nuncios Dei, qui à Deo ad ipsos mittebantur, & pœnitentiam prædicabant, 2. Chron. 36, 16. vertebant ad Deum tergum, Jer. 2, 27. & omnes conversi erant ad cursum suum, quasi equus, impetu vadens ad prælium, Jer. 8, 6. idè tandem funditus deleti sunt, ut lapis super lapidem non fuerit relictus, sicut Servator in prælecto Evangelio ipsis prædixit.

Nos hinc ansam capimus, *notitiam nostræ* meditandi, quando intuemur:

I. *Cœcitatem Judæorum supinam*, qui non cognoverunt, quæ ad pacem sibi conveniebât.

Deus multifariam ipsos præmonuit, per Prophetas suos: præterea ablegato jam filio suo, pœnitentiam & remissionem peccatorum prædicabat, Matth. 4, v. 17. Sed omnia frustra tentabantur, in pertinaciâ suâ præfractè perseverantes dicebant: non veniet super nos malum, Jer. 5, 12. in eo enim confidebant, quod semen Abrahæ essent, Joh. 8, v. 33. & quia Deus ipsos in peculium suum elegerat, Deut. 7, 6. opinabantur, se non abjici posse; hinc identidem ingeminebant: Templum Domini, Templum Domini, Templum Domini, Jer. 7, 4.

Pp 2

Hæc